

Pro malé čtenáře

O neposlušných kozlatch

Božena Němcová

Byla jedna koza a ta měla čtyři kozlátka. Jedenkrát se stalo, že musela sama někam odejít, snad na pastvu, i shromáždila kozlátka okolo sebe a povídala: „Já musím, milé děti, někam odejít a nechám vás tu na chvíli samotné. Vrátka zavřu, ale to vám povídám, nikomu neotevírejte, dokud můj hlas neuslyšíte!“

Kozlátka vše přislíbila, a matka tedy zandala pevně vrátka a odešla.

Netrvalo to dlouho, přišla liška a začala volat:
„Kozlátka, má děťátka, otevřete vaše vrátka, nesu vám
plné kozičky mlíčka.“

Kozlátka poslouchala, poslouchala, ale potom
odpověděla: „Neotevřeme, to není naší maminky hlas,
naše maminka má tenčí hlásek!“

Liška se tím ale odbýt nedala. Za chvíli přišla zase
a volala tenčím hlasem: „Kozlátka, má děťátka, otevřete
vaše vrátka, nesu vám plné kozičky mlíčka.“

Kozlátka poslouchala, poslouchala, ale potom
odpověděla: „Neotevřeme, to není hlas naší maminky,
naše maminka má ještě tenčí hlásek!“

Liška poodešla, ale za chvíli volala zase hlasem co
možná nejtenčím: „Kozlátka, má děťátka, otevřete vaše
vrátka, nesu vám plné kozičky mlíčka.“

Kozlátka poslouchala, ale nemohla tentokrát hlas
matky rozeznat. Jedno řeklo: „Je to hlas naší maminky.“

Druhý: „Není!“

Třetí řeklo: „Otevřeme.“

